

Katrine og Sebastian indvilgede i at lade sig forevige i en hyggestund med mor, da de vendte hjem fra børnehaveklasse og børnehave.

Foto: Mogens Ladegaard

Børnefamilie tog fri fra trædemøllen

For et år siden drog familien Jensen af sted med to små børn på 13 ugers ferie til fjerne rejsemål. En uforglemmelig oplevelse der bragte børn og voksne tættere sammen og gjorde op med alle fordomme om børn som små tyranner. Nu kalder hverdagslivet.

AF CHARLOTTE WELIN

Vi taler efterhånden om børneopdragelse og vort forhold til børn i det hele taget, som om de var husdyr og nogle tyranner, som tapper deres forældre for saft og kraft, mener Mette Kold Jensen. Hun er psykolog og mor til Kathrine på seks et halvt år og Sebastian på fire år.

Mette Kold Jensen får i blækkhuset efter at have læst artiklen »Tid til barn, mig selv og parforholdet« i Berlingske Tidende onsdag 21. januar. Hun følte sig provokeret af spørgsmålet, om småbørn har krav på al forældrenes fritid, eller om forældrene har krav på at være sig selv og sammen ved vernerne uden børn.

»Lad os lave det tankeeksperiment, at man talte på tilsvarende måde om sin partner, venner eller kolleger, så ville disse nok blive temmelig fornærmede over at blive set sådan ned på.«

Børn er en ligeværdig partner i hverdagslivet, og de

kan meget mere, end vi voksne forestiller os, mener Mette Kold Jensen, der insisterer på at være med på sdelinjen i sine børns liv.

Derfor er hun også med, når børnene går til ridning eller dans, ligesom børnene går med de voksne på café eller i teatret. Hun foreslår, at debatten i stedet koncentrerer sig om, hvordan vi kan gøre det skægt og berigende at være børn og forældre sammen i hverdagslivet.

Vi sidder i Mette Kold Jensens køkken i huset nord for København og drikker te, mens vi misser mod Solen, der vælter ind ad vinduet denne første rigtige forårsdag i februar.

Selvfølgerig er der tidspunkter og situationer, hvor børn opfører sig, som om de ejer det hele og dominerer så vel forældre som resten af et selskab. Men i stedet for at give børnene skylden og udråbe dem til små despoter, bør vi voksne i højere grad kigge på vores egen opførsel og de forhold, vi byder vore

børn i dagens Danmark, mener Mette Kold Jensen.

»Det er meget tydeligt, at mine børn er dér, hvor jeg er. Forstået på den måde, at er jeg oppe at køre og stresset, ja, så reagerer de tilsvarende. Børn er meget fleksible og har en fantastisk tilpasningsevne,« siger hun og fortæller om en oplevelse, som bekræftede hendes positive syn på børn. Næmlig en 13 ugers lang forældreorlov, der blev brugt til en tur med børn til så fjerne steder som Bali, Australien, New Zealand, Fidji og USA.

»En ferie som gjorde alle bange anelser til skamme og blev en både lærerig og sjov oplevelse. Men også en erfaring som har fået os til at opføre os lidt mere familievænt i hverdagen.«

I løbet af disse uger gik det op for Mette Kold Jensen og hendes mand, at børn ikke behøver at være de små herskesyge størrelser, vi kender fra så mange opslidende sammenstod i hverdagen. Men at børn ikke blot er både loyale og hengivne, de har også en enorm tilpasningsevne og er i besiddelse af utalte sociale evner.

»At have et familieliv og et arbejdsliv i dag er som at have kronisk forstoppelse. Tiden sammen med børnene er knap i hverdagen, og vi slæber rundt med en stor

byrde af dårlig samvittighed.

Det, der adskilte vor ferie fra vort hverdagsliv var, at vi kunne stoppe op og give os tid til hinanden. Når man er af sted i så lang tid sker der det, at et begreb som tid bliver flydende,« fortæller Mette Kold Jensen.

Da det ikke længere var nødvendigt hele tiden at skynde på børnene med bemærkninger som: Skynd dig nu at spise din morgenmad, og tag nu dit tøj på, så vi kan komme ud af døren, fik samværet mellem børn og voksne en anden karakter.

»Vi oplevede aldrig, at børnene rykkede i os for at få vores opmærksomhed, eller at de »klistrede« til os. De vidste nemlig, at de havde os, hvis det blev nødvendigt. I de uger, vi var af sted, nåede jeg aldrig at blive træt af at være sammen med børnene – tværtimod følte jeg mig behagelig mæt, fordi deres selskab var berigende.«

Hver dag i ferien var delt op i forskellige aktiviteter. Den startede med »fri leg« og »fysisk aktivitet« for både børn og voksne. Resten af dagen var delt op i noget voksenvenligt og noget børnevenligt. Selv om det ofte var begge dele. Men til forskel fra hverdagslivet var dagsrytmen ikke styret af uret, men af familiens lyster og behov.

»Vi satte dem på turens største prøvelse, da min mand og jeg insisterede på den fælles oplevelse, det ville være at høre Handels Messias i Operahuset i Sydney. Tre stive timer, hvor vi forlangte af børnene, at de intet sagde og ikke rørte sig!

Vi startede dagen med »fri lege« og børnevenlige aktiviteter i rigt mål. Og sluttede af med at gå ind til en boghandler, hvor børnene valgte hver sin bog. Derudover fik de tuscher, blyanter og papir med i Operahuset. Vores datter lavede en flot tegning af koncertsalen. Med spænding og min mands hvisken »det går aldrig godt«, trissede vi ind. Børnene bestod prøven til UG. Og man kan vel sige, at vi voksne fik det privatliv, vi gjorde krav på, selv om børnene var fysisk til stede.«

Tilbage i Danmark, hvor der nu er gået et år siden turen Jordan rundt, understreger Mette Kold Jensen, at hun ikke har fundet det endelige svar på, hvordan man som børnefamilie kan indrette hverdagen, så man undgår de hudløse konfrontationer. Men rejsen har alligevel åbnet hendes øjne for, at livet med børn kan være anderledes end den daglige trædemølle.

Ferien har sat nogle tanker i gang og har da også efter-

ladt sig nogle mærkbare spor i hverdagen, fortæller hun. Mette Kold Jensen har dag et forskerjob, hvor hendes arbejdstid er fleksibel. Det vil sige, at hun kan tage fri en dag kl. 13 og gå en tur i skoven med børnene mod at genoptage arbejdet senere på dagen. Det betyder til gengæld, at arbejdet ofte ender med at optage meget af hendes tid – også mentalt – når hun er sammen med familie og venner.

Hun ved nu, at hun efter sit vikariat vil søge en deltidstilling med faste arbejdstider og give køb på fleksibiliteten.

For som vi gang på gang vender tilbage til denne dag i Mettes køkken er begrebet »tid« det store dyr i åbenbaringen.

»Vi er de samme fire mennesker, men i vort hverdagsliv opfører vi os næsten modsat af, hvad vi gjorde, da vi valgte at have tid nok, da vi valgte – for en stund – at ophæve vor tidsbundenhed. Da vi valgte hinanden, med al den respekt og rummelighed, det indebærer. Vi har endnu ikke fundet den gyldne nøgle til at løse mysteriet om, hvordan man også får hverdagslivets kabale til at gå op – men vi arbejder på sagen – og drømmer om, hvornår vi kan tage af sted igen!«